

K45 Barn Jesus i en krybbe la

Muziek: Carl Nielsen (1865-1931)

Tekst: Hans Christian Andersen (1805-1875)

Uitspraak:

Barn Jesoes ie en kruube loo, skunt Hiemlen war hens aje;
Hens poethe heer bliew heu og stroo, murkt war die om hens laje.
Men stjernen ower hoestet stooth, oo oksen kuuseth barnets footh.
helleloejè, helleloejè, barn Jesoes!

Weer soorfoel sjeel, bliew kaarsk o gleth, ruust è, die toenge smerte,
It barn er feut ie Dèviths steth, til treust for wert it hjerte,
til barnet wil wie stieje in o bliewe burn ie sjeel o sin.
helleloejè, helleloejè, barn Jesoes!

Vertaling:

Het kindje Jezus lag in een kribbe, ofschoon de hemel van hemzelf was;
zijn kussen was hier hooi en stro, duisternis was het wat om hem lag.
Maar de ster stond boven het huis, en de os kuste de voet van het kind.
Halleluja, halleluja, kindje Jezus!

Iedere bedroefde ziel, wees genezen en blij, schud af je zware smart!
Een kind is geboren in Davids stad als troost voor ieder hart;
bij het kind willen wij binnengaan en kinderen blijven in ziel en gemoed.
Halleluja, halleluja, kindje Jezus!

K-46 En etsi valtaa, loistoa

muziek: Jean Sibelius (1865-1957)

Tekst: Zacharias Topelius (1818-1898)

Uitspraak:

[accent op het eerste element van tweeklanken:

ai – au - ei – ey /eü/ - öy /euü/ - oi – ou /ow/ – ui /oej/ - ie /ië/ - uo /oeo/]

en et-si wal-taa, lois-to-a, en kai-paa koel-ta-kaan;
mè puu-dèn tai-waan wa-lo-a ja rau-haa pèèl-lè maan.
sè jow-loe soeo mi on-nèn toeo ja mië-lèt nos-taa loeo-jan loeo,
ej wal-taa ej-kè koel-ta-kaan waan rau-ha pèèl-lè maan.

soeo moel-lè ma-ja rau-hai-sa ja las-tèn jow-loe-poe,
joe-ma-lan sa-nan wa-lo-a jos sië-loejn kier-kas-toe.
toeo kò-tie-hien jos pië-neen-kien nuut jow-loe-joeh-la soe-loi-sien,
joe-ma-lan sa-nan wa-lo-a ja miël-tè ja-loa.

loeo keuü-hèn nien-koejn riek-ka-han saa jow-loe i-ha-na,
pie-meü-tè-hèn maa-iel-man toeo tai-waan wa-lo-a.
soea ha-la-jan, soea ò-dò-tan, sè her-ra maan ja tai-wa-han.
nuut keuü-hèn nien-koejn riek-ka-han loeo soe-loi-nèn jow-loes toeo!

Vertaling:

Ik zoek geen macht of roem, ik hoef zelfs geen goud;
want ik vraag om licht van de hemel en vrede voor de aarde.
Gun mij dat kerstfeest, dat geluk brengt en de ziel opheft naar de schepper,
Geen macht of zelfs goud, maar vrede voor de aarde.

Gun me een huisje vol vrede en de kinderen een kerstboom,
het licht van Gods woord waardoor mijn geest verlicht wordt.
Breng zelfs het kleinste huisje nu de mooiste kerstmis,
het licht van Gods woord en een edel gemoed.

Voor de armen zowel als de rijken kome nu een heerlijke kerstmis,
breng in de duisternis van de wereld het licht van de hemel.
Naar u verlang ik, u verwacht ik, gij heer van hemel en aarde.
Breng nu armen zowel als rijken een mooie kerstmis!

K-47 Kling no, klokka!

Muziek: Per Steenberg (1870-1947)

Tekst: Elias Blix (1836-1902)

Uitspraak:

1. Klieng noo, klokka! Rieng oo lokka, Rieng oo lokka froo tuusend torn!
Toona oem frelsa, kalla oo helsa, med free Guuds born!

2. Songar seele, en glemeele, en glemeele med lievseel joed!
Fargjennom grender, streum over strender, streum over strender som toene floed!

3. Englar kweeja; huur den gleeja som her er hend!
Joeset er ruunne, liewet er vuunne, liewet er vuunne ein frelsar send.

4. Seele stuunder, stoere uunder, stoere uunder oo luindoms skatt!
Meujie wart moeder, Guud wart woor broeder, Guud wart woor broeder i joelenatt.

6. Sjoo, dee dagast, snart dee lagast, snart dee lagast tiel heugtied nie,
Doo skal oss klokka leikande lokka, leikande lokka tiel helg ie sjie.

Vertaling:

Klink nu, klokken! Luid en lok /uit duizend torens!
Luidt nu rondom verlossing! Roep en groet / in vrede Gods kinderen!

Gezegende liederen, engelentaal, / engelentaal met gelukzalig geluid!
Ga door de dorpen, stroom over de stranden / als een vloed van tonen!

Engelen zingen: hoor de vreugde / dat hij hier is!
Het licht is verrezen, het leven heeft gewonnen: / een verlosser gezonden.

Zalige uren, grote wonderen / en schat van het geheim!
Maria werd moeder, God werd een ware broer / in de kerstnacht.

Een kind is geboren, een uitverkoren kind, / besprenkel dat met water.
De geest voedt ons als zijn broers, / Gods kinderen als hij.

Zie, het daagt, Weldra wordt het / een nieuw feest!
Dan zullen ons de klokken spelende lokken / naar de heiligen in de hemel.

419 Uti vår hage – Alfvén

Musiek: Hugo Alfvén (1872-1960)

Tekst: trad.

Uitspraak:

- 1) Uutie woor hòge dèr wexaa bloobèr.
Kom jertans freuj,
Wiel duu mie nooge, soo har duu mie heer!
Kom lieljoer o aquieleejaa, roesoer o saalieweejaa,
kom juuwaa kruusmuuntaa, kom jertans freuj!
- 2) Fograa smoo bloemmoer dèr bjuuda tiel dans,
Wiel duu, soo biender jò oot die een krans!
- 3) Uutie woor haage fiens bloemmoer o bèr,
Men uutaw allaa duu sjerrast mie èr.

Vertaling:

- 1) In onze omheinde weide daar groeien bosbessen.
Kom vreugde van mijn hart
Als je me wilt, ontmoeten we elkaar hier
Kom lelies en akelei, kom rozen en salie,
kom lieflijke kruizemunt, kom vreugde van mijn hart!
- 2) Mooie kleine bloemen nodigen uit tot dans
Als je wilt, dan bind ik voor jou een krans.
- 3) In onze omheinde weide zijn bloemen en bessen,
Maar van alle ben jij me het liefst.

421 Serenade

Muziek: Carl Nielsen (1865-1931)

Tekst: Hother Ploug (1856-1932)

Uitspraak:

Gerne wie luutter, nor strèngene brienger
sjèlen fro heujere werdender boed,
gerne wie leuftes po toonernes wienger
op ower jòliewets towe o sloed;
gerne die densende ruutmer wie fuljer,
sluungede sammen, euret tiel lust,
helst wie do selw skeebe toonernes buljer
(onner dem) oed ef det benkende Brust.

Sangen er leuftelse, sangen er glède,
sangen for friesker som sommerens wien;
sangen hoesweeler ie arbeidets heede.
Sangen bèr trust tiel dee èngstede sien,
meest nor ie ruutmernes kampe vor stemme
sluunge sie tèt ie die andres fawn,
noor harmonieërne lèder os glemme
et der po jòën er miesluud o sawn.

Takker da wère den frowe, som stèwner
tiel sej die oenges frejdieje koor,
fetterden troldom toonerne ewner
eene et lègge om diegterens oor.
Takker for welkomstens smiel fra siet sède,
luuttende eure, oorwoogen sens,
takket for tiemerne riejje po glède,
festlieje aftner ie toonernes glens.

Vertaling:

Graag luisteren wij, wanneer de snaren
de ziel een boodschap brengen van hogere werelden,
graag verheffen we ons op de vleugels der tonen
boven de nevels en de sneeuw van het aardse leven;
graag volgen wij de dansende ritmes,
in elkaars omarming, tot lust voor het oor,
het liefst echter scheppen we zelf golven van tonen,
ademen ze vanuit de kloppende borst.

Zingen is een verheffing, zingen is een vreugde,
zingen op de frisse wind als van de zomer:
zingen verkoelt in de hitte van het werk,
zingen brengt troost aan het angstige gemoed,

het meest wanneer onze stemmen wedijveren in de strijd der ritmes,
zich vast werpen in de omarming van de ander,
wanneer harmonieën ons laten vergeten
dat er op aarde wanklank is en gebrek.

Bedankt dan zij de vrouw
die naar zich toetrekt het opgewekte koor van de jeugd,
vattend de tovenarij die de tonen alleen
kunnen leggen over het woord van de dichter.
Dank voor de welkomstglimlach van haar zetel,
luisterende oren, aandachtig gemoed,
dank voor de uren rijk aan vreugde,
feestelijke avonden in de glans van de tonen.

425 Som en rejselysten flåde

Muziek: Carl Nielsen (1865-1931)

Tekst: Helge Rode (1870-1937)

Uitspraak:

Som en rejseluusten floothe ankret op weth Juullands broo,
liegger voore euërs boothe smoo o store duubt ie roo.
Hò gor haw mo broo o stawn, meuther Denmarks stielle nawn.
Heur wor bliedt dee klienger!
Wor wie stool o wor wie giek, kom dej nawn som seul moesiek
bleudt poo wiethe wienger.

Hawombroeset uungler lennel, toesien eujer giek ef hawn,
loth sej bère bort ef wennet for et bère Denmarks nawn
moentert frem tiel liewets duust gennem moelm o strooleluust.
Hieljer woore skiebel!
Flèjet blaffer rut o wiedt, heer er Denmark, diet o miet,
mel sien keulwendsstriebe.

Heur dee! Hoesk dee, elle denske! klar o froothie er wor on,
spròët sloetter som een hendske om een fest o wenlie hon. spròët fest
Werm meth wied, weth helt er wort, sie koen sendheel jewnt o kort,
glèdest weth dee mielde.
Denskens low ie striel o freel, weere ret o bielliehee,
som kong Wolmer wielle.

Wienterklart oo sommerbrowet, mòenmoentert skoemriengsswubt,
liejefremt o letterkrowet, smielbestroolet, tooredubt.
Dee er Denmarks frieë sproo, oethen truuk ef fremmel oo,
frejdiet Freijè teeler.
Ejet breud tiel ejen doe, Denmarks weede, Denmarks roe
Duubbul meulle meeler.

Vertaling:

Als een reislustige vloot voor anker bij de brug van Jutland,
liggen de boten van onze eilanden klein en groot in diepe rust.
Hard slaat de zee tegen brug en steven moeder Denemarkens stille naam.
Hoor hoe blij dat klinkt! Waar wij stonden of gingen,
kwam die naam als zoete muziek zacht op witte vleugels.

Het door de zee ombruiste land van de jongeren, duizend eilanden kwamen van de haven,
lieten zich wegdragen door het water om Denemarkens naam / vrolijk
voort te dragen voor het gevecht om het leven door duisternis en lust van stralen.
Heil jullie, onze schepen! De vlag wappert rood en wit,
hier is Denemarken, mijn en dijn, met zijn strepen van kielzog.

Hoort! Herinner je, alle Denen! Helder en opgewekt is onze geest,
de taal sluit als een handschoen om een vaste en vriendelijke hand.
Warm en wijd, wat helemaal van ons is, zeg alleen de waarheid eenvoudig en kort,
het blijft met mildheid. De wet van de Deen in oorlog en vrede
was recht en rechtvaardigheid, zoals koning Volmer wilde.

Winterse helderheid en zomerse kleurenrijkdom, ochtendvrolijkheid gehuld in schemering,
recht door zee en krom van het lachen, door een glimlach bestraald, in tranen gedoopt,
dat is Denemarkens vrije taal, zonder druk van een vreemd juk,
onbevangen spreekt Freya. Eigen brood voor eigen tafel(laken),
Denemarkens tarwe, Denemarkens rogge maalt de molen van Dybbol.

427 Min Jesus - Nielsen

Muziek: Carl Nielsen (1865-1931)

Tekst: Biørn Christian Lund (18e E) en Nikolai Frederik Severin Grundtvig (1783-1872)

Uitspraak:

Mien Jeesoes, leth miet jerte foo en sòthèn smej poo dej,
et nel o dej doe wère moo mien sjeel oemiestelie!

Daa bliewer nòëns tiel o stoen mai seud o luustelie,
tiel doe mej kuusser meth dien moen oo tèjer jem tiel dej.

Miet jerte ie den graaw, doe loo tiel pooskemòën reuth,
lè, noor die aftner, wiele foo oo smiele èth sien deu!

Feur soo mej arme suuner jem meth dien retfeerdiegheel
tiel die dee nuu Jeeroesalem, tiel al dien herliehee!

Vertaling:

Mijn Jezus, laat mijn hart krijgen
een zodanig gevoel voor jou,
dat je dag en nacht mag zijn
onmisbaar voor mijn ziel!

Dan zijn tijd en uur van de genade
mij zoet en vreugdevol,
tot jij me kust met je mond
en me mee naar je huis neemt.

Mijn hart in het graf,
jij lag er tot het morgenrood van pasen,
laat het, wanneer het avond wordt, rust krijgen
en glimlachen om zijn dood!

Breng dan mij arme zondaar naar huis
met jouw rechtvaardigheid,
naar jouw nieuwe Jeruzalem,
naar al jouw heerlijkheid!

429 Vem kan segla förutan vind?

Musik: trad., arr. Gunnar Eriksson (1936)

Tekst: trad.

Utspraak:

1. Wem kan seeglaa feuruutan wiend? Wem kan roe uutan ooror?
Wem kan sjieljas fron wennen sien uutal att fellaa toorar?

2. Jò kan seeglaa feuruutan wiend? Jò kan roe uutan ooror?
men ei sjieljas fron wennen mien uutal att fellaa toorar?

Vertaling:

1. Wie kan zeilen zonder wind? Wie kan roeien zonder riemen?
Wie kan scheiden van zijn vriend zonder tranen?

2. Ik kan zeilen zonder wind. Ik kan roeien zonder riemen.
Maar scheiden van mijn vriend kan ik niet zonder tranen.